

**Praksa Europskog suda za ljudska prava od 8. i 10. rujna 2026. godine<sup>1</sup>****Alexandros Savvas protiv Grčke (broj 27153/20), 8.9.2026. godine****Kršenje članka 10. Ek**

Podnositelj zahtjeva je Alexandros Savvas, grčki državljanin.

Predmet se odnosi na stegovni postupak protiv g. Savvasa, suca, zbog „neprimjerenog ponašanja u službi i izvan nje“. Bio je suspendiran na tri mjeseca.

On je putem sudskog službenika za dostavljanje pismena trima višim kolegama uputio izjave izvan sudskog postupka u kojima je od njih tražio da povuku negativne komentare iznesene o njemu u postupku njegova promaknuća. Podnositelj zahtjeva je njihove izjave smatrao „nejasnim“, „lažnim“ i „klevetničkim“.

Pozivajući se na članak 10. (sloboda izražavanja) Europske konvencije, g. Savvas tvrdi da je iznošenjem tih izvansudskih izjava ostvarivao svoje legitimno pravo na izražavanje mišljenja, obranu od neutemeljenih optužbi, zaštitu svojih interesa u kontekstu postupka promaknuća, te zaštitu javnog interesa osiguravanjem poštenog postupka promaknuća sudaca.

*Europski sud je riječi podnositelja zahtjeva poput „nejasne“, „lažne“ i „klevetničke“ smatrao vrijednosnim sudovima za koje je postojala dovoljna činjenična osnova. Europski sud je istaknuo da je podnositelj zahtjeva imao vjerodostojne razloge osporavati ono što je smatrao netočnim prikazom događaja, potkrijepljene dokazima da nije donosio presude iz područja radnog prava niti odgađao donošenje odluka, da je njegovo povremeno sastavljanje izdvojenih mišljenja odražavalo prihvaćenu praksu koju su primjenjivali i njegovi kolege, te da domaća tijela nisu razmotrila ključne iskaze svjedoka i argumente koji su išli u prilog njegovoj obrani.*

*Europski sud je nadalje naglasio da je od ključne važnosti da suci koriste jasan jezik kako bi se izbjegla višestruka tumačenja koja bi mogla narušiti povjerenje javnosti u pravosudni sustav. Međutim, izjave podnositelja zahtjeva nisu se odnosile na obavljanje njegove sudačke dužnosti. One su, zapravo, predstavljale odgovor na komentare drugih sudaca koji su djelovali u službenom svojstvu u okviru internog postupka napredovanja, čime su postali podložni kritikama unutar dopuštenih granica.*

*Iako pretjerane i oštro formulirane, primjedbe podnositelja zahtjeva nisu prešle te granice te se činilo da su samo ukazivale na mogućnost korištenja pravnih sredstava dostupnih u domaćem pravnom poretku. Europski sud je nadalje istaknuo da sporne izjave nisu bile objavljene u medijima niti su bile dostupne javnosti.*

*Domaća tijela stoga nisu ocijenila opseg utjecaja tih izjava, danih izvan sudskog postupka, na ugled sudaca ili autoritet pravosuđa u cjelini na način koji bi bio u skladu sa standardima Konvencije.*

---

<sup>1</sup> Informacije su pripremljene u suradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudbenu dokumentaciju i edukaciju Ravnateljstva Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obvezuju Sud.

*U pogledu prirode i težine izrečene sankcije, Europski sud je istaknuo da je podnositelju zahtjeva izrečena suspenzija u trajanju od tri mjeseca, što predstavlja jednu od težih mjera. Također se čini da je tijekom suspenzije podnositelj zahtjeva izgubio pravo na plaću, te da je informacija o disciplinskoj sankciji unesena u njegov osobni dosje. Europski sud je istaknuo da je sankcija bila ozbiljna i potencijalno odvraćajuća za buduće izražavanje kritike.*

*Europski sud je zaključio da domaći sudovi nisu pružili relevantne i dostatne razloge za predmetno miješanje niti su uspostavili pravičnu ravnotežu između, s jedne strane, potrebe za očuvanjem autoriteta pravosuđa i zaštitom prava drugih te, s druge strane, potrebe da se zajamči pravo podnositelja zahtjeva na slobodu izražavanja. Utvrdio je povredu članka 10. Europske konvencije.*

#### **Lacote protiv Belgije (br. 17596/23), 10.9.2026. godine**

##### **Nema kršenja članka 6. st. 1. i 3. d) Ek**

Podnositelj zahtjeva je g. Lacote, francuski državljanin rođen 1966. godine i trenutačno se nalazi u pritvoru u zatvoru u Brugesu.

Predmet se odnosi na odbijanje ispitivanja svjedoka optužbe tijekom žalbenog postupka, nakon čega je Žalbeni sud u Brugesu podnositelja zahtjeva proglasio krivim za ubojstvo.

Pozivajući se na članak 6. stavke 1. (pravo na pošteno suđenje) i 3. točku (d) (pravo na ispitivanje svjedoka) te članak 13. (pravo na djelotvoran pravni lijek) Konvencije, podnositelj zahtjeva prigovara da je nemogućnost ispitivanja devet svjedoka optužbe, uključujući P. J. i J. M., povrijedila njegovo pravo na pošteno suđenje.